

provisjoriske finansielle Tilstande. Det er mit bestemte Haab og Ønske, at dette maa lykkes i indværende Aar.

Hvad selve det foreliggende Budgets Realitet angaar, har den foregaaende ærede Taler allerede fremhævet det glædelige i, at det udviser et Overskud, som vel endog, naar man tager Hensyn til, som han nævnte, de modstaaende Postter: Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld, kan siges at være omtrent et Par Millioner, men efter hvad den højtærede Finansminister udtalte ved Forelæggelsen, er det vel noget tvivlsomt, om dette Overskud er lige saa reelt; jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil vise sig at være noget nominelt. I Øjeblikket er det imidlertid meget vanskeligt at danne sig nogen bestemt Mening herom, fordi de Beregninger, der kunne opgøres i Øjeblikket over Indtægterne, nødvendigvis maa blive usikre. Jeg skal heller ikke forsøge paa at opstille nogen saadan Beregning, men kun tillade mig at fremhæve, at det for Østkattens Vedkommende har vist sig, at de Beregninger, som jeg — vistnok den Gang i Overensstemmelse med den højtærede Finansminister — tillod mig at gøre forud for Lovens Vedtagelse om dens Resultat, og som den Gang betragtedes som urimeligt lave, har vist sig at være endogsaa overdreven store. Jeg paareguede 4,200,000 Kr. — den har vist sig at give i det første Aar 3,400,000 Kr., altsaa svarende knapt til et Forbrug af 500,000 Tønder, medens det blev gjort gældende fra modsat Side, at Forbruget mindst maatte anlæses til 800,000 Tønder. Jeg erkender gerne, at det er sandsynligt, at Udgiften til den forestaaende Østtat har bevirket, at der i den sidste Tid er bleven brygget noget mere paa Dplag, end man ellers vilde have gjort, men det har dog sin Grænse og vel sin temmelig snævre Grænse, hvad man i saa Henseende kan præstere. Jeg erkender ogsaa, at der synes at have været en Slags Stri i Gang i det forløbne Aar over for den ny Østtat, og at den maaste næppe vil holde sig i Længden; men det var jo i Grunden ogsaa Meningen, at der skulde naas til et formindsket Forbrug ved denne Stat, og det er saaledes nærmest kun finansielt, at Forventningerne ere bleve skuffede. Den ærede foregaaende Taler mente, at dette nominelle Overskud af 2 Millioner gjorde det muligt med mindre Betænkelighed end tidligere nu at gaa til adskillige Foranstaltninger, som vilde forsøge Udgifterne, og han pegede særlig paa Jærnbanebygning, som var gaaet noget i Stampe og nu formentlig atter kunde skyde en beskeden Vækst. Jeg for mit Vedkommende vil dog tilraade nogen Forsigtighed paa

dette Omtraade og nogen Varsomhed; thi jeg tror som sagt, at det er tvivlsomt, om der egentlig vil blive saa stort et Overskud som beregnet, og jeg anser det heller ikke for ubetinget heldigt ud at disponere over et saadant muligt Overskud. For Kassebeholdning er i de senere Aar gaaet lige saa stærkt ned, som den i de foregaaende Aar var gaaet stærkt op, og den Beregning, som jeg forrige Aar ved Finanslovens 1ste Behandling tillod mig at anfille over Kassebeholdningens Størrelse til de fremtidige Tidspunkter, har vist sig at staa godt til. Det viser sig, at vi ved dette Aars Udgang vilde være naaede til en Kassebeholdning, der omtrent er den samme som den, den højtærede Finansminister modtog ved sin Overtagelse af Finansministeriet 1875. Taget som Helhed har der altsaa i disse 18 Aar hverken været Overskud eller Underskud i Kassebeholdningen. Vi ere altsaa komne ned paa en Kassebeholdning af omtrent 20—22 Mill., og det er ogsaa ganske sikkert det laveste, man tør komme ned til. Naar det erindres, at 4—5 Mill. heraf er den — for at bruge et mildt Udtryk — lidet lidende Forbring, som Finanserne have paa Bestanden, at der altid i Finanshovedkassen og de lokale departementale Kasser maa ligge 6—7 Mill. Kroner i det mindste, undertiden noget mere, og at der gerne er Indtægtsrestancer, som kunne løbe op til 5 Mill., vil det ses, at den egentlig rentebærende, frugtbargjorte Kassebeholdning, saaledes som ogsaa nævnt i Anmærkningerne til Finansloven, vil være svunden ned til den Ratsstilling af 5 Mill. Kr. Jeg tør ikke tilraade at komme dybere ned, og det vilde snarere være heldigt, om der i de næste Aar atter kunde finde en om end mere begrænset Forøgelse af Kassebeholdningen Sted. Da det vel tør siges, at det foreliggende Finanslovsforslag danner Udgangspunktet for en ny finansiel Politik, tror jeg, det vilde være ret heldigt, om man benyttede dette Øjeblik til at foretage en formel Revision af Finanslovsforslagets forskellige Paragraffer. Naavelig skal jeg tillade mig at pege paa den oftere omtalte lidet heldige § 27, hvor man paa andet Afsnit opfører som Formueerhvervelse Arbejder, som vedrøre Jærnbanevæsenet, ikke blot Anlæg af ny Baner, men ogsaa saadanne Anlæg og Anstatter, som sikkert intet privat Selskab vilde betragte som Forøgelse af Anlægskapitalen, men som afholdte af Reserverfonden eller endog af Driften. Det giver et aldeles stærkt Billede af vore Jærnbanners hele Status og finansielle Resultat, naar man vedblivende posterer paa den Maade, Naar man saaledes f. Eks. her opfører alle mindre Udvidelser og Anstatter